

## Pigearbejde.

Sofie Andersen gjør i forrige Numer af „Kv. og Samfundet“, opmærksom paa den Fare, der kan opstaa, hvor det paalægges unge Piger at holde rent i unge Mænds Værelser, og den bøganske vist ikke oversees. Det er aldrig overflødigt at erindre om det Ansvar, der paaligger Husmoderen overfor dem, hun har optaget i sit Hus og som er afhængige af hende. Men det forekommer mig rigtignok, at der her er sét noget ensidigt paa Forholdet, og at et Forslag som det, at Karlene selv skulde holde deres Værelser i Orden eller at Drengene skulde gjøre det, snarest vilde føre til et Tilbageskridt. Tjenestekarlen, der tidlig, purres ud for at tage fat paa Arbejdet, faar næppe Tid til først at gjøre sit Værelse rent, Drengen ikke heller, og den, der kommer træt hjem, fristes snarere til at kaste sig paa den uregte Seng end til at tage fat paa Rengjøringsarbejdet. Og dog har det i Civilisationens, i Sædelighedens Interesse sin Betydning, om der bydes ham Renlighed og Hygge eller det modsatte. For ca. 50 Aar siden var det en ny Skik, en ny Luxus at forsyne Karlekamrene med et Vandfad, et Haandklæde og en Stol. Hvis Karlen foretrak det for at gaa til Hestenes Vandtrug, kunde han hente sig en Spand Vand og tørre sig paa Lagnet, der blev skiftet hvert Fjerdingaar; hans Kiste eller Kasse var næst Sengen hans Møblement. Ikke sandt, man skammer sig ved at mindes en saadan Tilstand? Naar nu Husbond eller Madmoder enten selv føler, at det hører med til et sømmeligt menneskeligt Liv, at Orden og Renlighed omgiver de tjenende saa vel som dem selv og deres, eller den fremskridende Dannelses (Ære være Højskolerne), der lader Tjenestefolkene fordr det, paanøder dem en saadan Tankegang, saa er det et Fremskridt, hvis Rækkevidde ikke lader sig maale. Men derfor bør vi holde paa, at kvindelig Omsorg skaber Renlighed og en Smule Hygge. En ret Husmoder vil vide at ordne det uden at udsætte de unge Piger for de paapegede Farer. Det er mangfoldige Steder Tilfældet at en gammel Bryggerspige eller en Huskone besørger Rengjøringen i Karlekamrene, og at hun ikke alene gjør det, men ogsaa der- ved faar Lejlighed til have Øje med Beboernes egen Orden med deres Tøj. Naturligvis findes der ogsaa Misbrug Sted. I mindre saavelksom i større Huse behøves baade Omsigt og Opsigt, naar Orden og Sædelighed skal blive den herskende Tone, men at berøve de unge Mænd kvindeligt Tilsyn, kvindelig Omsorg — det er næppe den rette Vej.

M. F.

## Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

**Beretning om Dansk Kvindesamfunds Virksomhed i 1890—91,**  
atgivet ved Fællesmødet af Formanden, *Kirstine Frederiksen*.

Da Styrelsen i Fjor konstituerede sig, valgtes Frk. *Anne Bruun* til Formand, men mente desværre ved Aarets Slutning